

РЕШЕНИЕ

№ 1479

гр. София, 09.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10113** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] – [населено място], представляваното от управителя Н. Г. К. срещу Уведомително писмо с изх.№ 01-2600/24447/21.06.2018г. на зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с което на жалбоподателя е прекратен агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ за програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 – 2013г., направление „Биологично растениевъдство“ за кампания 2011г. С доводи за материална незаконосъобразност на оспорвания административен акт моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата. Претендира направените в хода на производството разноси.

Ответникът - заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:

С уведомително писмо изх. № 01-2600/8418 от 17.11.2010г., издадено от Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ жалбоподателят [фирма] – [населено място], представляваното от управителя Н. Г. К. с УРН 425685, е одобрено за участие по Мярка 214 „Агроекологични плащания“, направление „Биологично

растениевъдство“ за 2010г. с площ 333.74 ха /общо 53 БЗС подробно индивидуализирани/. Посоченият ангажимент е за 5 години относно посочените площи, върху които следва да бъдат изпълнявани агроекологичните дейности.

На 13.05.2011г. [фирма] – [населено място], е подало за кампания 2011г. заявление за регистрация, което има ролята на заявление за плащане за първата година на одобрение.

Във връзка с декларация за прехвърляне на общо заявление по директни плащания на площ и на стопанство с УИН: 22/150611/44343, подадена от [фирма] – [населено място], представляваното от управителя Н. Г. К. е издадено Уведомително писмо изх. № 01-2600/638/23.01.2012 г. на зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, което е одобрено прехвърлянето по заявление за подпомагане за 2011г. към УРН 214004 на Н. Г. К. със следните схеми и мерки – СЕПП, НДП, АЕП и НР1, в това число и по мярка 214 „Агроекологични плащания“ – АЕП.

С оспореното Уведомително писмо с изх.№ 01-2600/24447/21.06.2018 г. на зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, на основание чл.10, §4 вр. с чл.21 от Регламент /ЕС/ № 65/2011 на Комисията от 27.01.2011г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент /ЕС/ № 1698/2005 и в съответствие с т.3 „Отказване на финансова помощ и прекратяване на агроекологичните плащания по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г., изготвена на основание чл.16 от Наредба № 11/06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на Мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 11/06.04.2009г.) и утвърдена със Заповед № РД- 09-487/21.06.2011г. на министъра на земеделието и храните, както и на основание чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/06.04.2009г., ДФЗ-РА отказва финансова помощ и прекратява агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ за програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 – 2013г., направление „Биологично растениевъдство“ по отношение на жалбоподателят [фирма] – [населено място], представляваното от управителя Н. Г. К., УРН 425685. Административният орган е посочил, че до горното решение е стигнал при повторното разглеждане след като с влязло в сила решение №2279/05.04.2017г. по адм. дело № 7483/2016г. по описа на АССГ, с което е прогласено за нищожно Уведомително писмо изх. № 01-2600/2447 от 15.03.2013г. на заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. за кампания 2011г. и административната преписка е върната на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на съдебното решение. По същество мотивите за постановяване на оспорения административен акт са, че в резултат на извършени административни проверки на основание чл. 65, ал. 1 от Наредба № 11/06.04.2009г. за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент по заявление за подпомагане с УИН: 22/150611/44343 и Приложение за кандидатстване за агроекологични плащания за кампания 2011г., ДФЗ е установил, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от дружеството през текущата кампания парцели, спрямо одобрените/референтните парцели за участие по направление „Биологично растениевъдство“ е 24.61 %, което е видно от Приложение № 1 на писмото.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението на

която е прието от съда като обективно и компетентно дадено. Вещото лице инж. Ю. П. въз основа на анализ на приложените документи по делото и данните от извършените справки в ДФЗ, е дало заключение, че припокриването е в размер на 82,12 ха, което представлява 24,6 % от първоначално заявената площ по заявлението на „Т. К. 2007“. В табличен вид са представени всички заявени площи от жалбоподателя [фирма] за кампания 2010 и 2011 г. За 2010 г. са заявени площи в общ размер -333,74 ха. За 2011 г. са заявени площи в общ размер -102,88 ха. По същите критерии, след като е анализирано площите освен на [фирма] и на физическото лице - земеделски производител Н. К., за което е дадено съгласието с приложеното към молбата Уведомително писмо изх. № 01-2600/638/23.01.2012 г. вещото лице е отговорило на въпроса че тези разлики между заявените през 2010 г. площи и номера на БЗС, и тези през 2011г. от дружеството, са заявени и обработвани реално от земеделски производител Н. К., като в този случай припокриването на площите е в размер на 95,59 % от първоначално заявената.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан В. С. В., който заявява, че съгласно решение на общото събрание на З. „Градина“ от 17.02.2009г. е избран за председател на УС на кооперацията. Последната е сдружение на член – кооператорите на[жк], които внасят своите земи в кооперацията. Тъй като кооперацията не разполага с техника за обработка на земите, ги преарендувала на двама арендатори до 2009г. През юли 2009г. кооперацията е обявила търг за свободните земи и са се явили 5-6 фирми, една от които е „Т. К. 2007“ - Е., представлявана от Н. К.. С решение на УС е избрана „Т. К. 2007“ - Е., която е наела 4449 дка свободни земи и е започнала обработката им с култури зърнено жито и маслодайни. Свидетелят заявява, че именно Н. К. обработва земите от 2009г. Същият към 2009г. има 393 дка собствени земи. През 2020-2011г. по молба на управителя на „Т. К. 2007“ - Е., стопанисваните от дружеството земи са прехвърлени в размер на 3321 дка на името на физическото лице Н. К., който е регистриран като земеделски производител. Така за стопанската година 2011г. Н. К. като физическо лице е стопанисвал 4462 дка и 1080 дка са останали за стопанисване от „Т. К. 2007“ - Е., представлявана от Н. К..

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Според разпоредбите на чл. 20а, от ЗПЗП, (т.3) Изпълнителният директор (на ДФ"З") може да делегира със заповед част от предоставените му от управителния съвет правомощия за сключване на административни договори и/или за издаване на административни актове по чл. 12, ал. 7 на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда; (т.4) Изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, както и такива, делегирани на основание чл. 2д, ал. 2, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на

средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Със своя Заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017 г., издадена на основание чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители, чл. 11, ал. 2 от Устройствения правилник на ДФЗ и Решение на УС на ДФЗ по т. 6. 2. от Протокол № 114 от 15.06.2017 г., изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал правомощия на П. Д. С. – зам.-изпълнителен директор ДФЗ, да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане, адресирани до кандидатите за финансово подпомагане, съгласно чл. 1 от Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (т. 1 от Заповедта). В т. 2 от заповедта са делегирани правомощия на зам.изпълнителния директор да издава и подписва уведомителни писма за одобрение и неодобрение, за участие на парцели, животни или пчелни семейства, както и за неизпълнени ангажименти по мярка 214 „Агроекологични плащания“, мярка 10 „Агроекология и климат“ и мярка 11 „Биологично земеделие“.

На следващо място, оспорваният административен акт е издаден в предписаната от чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, като в съдържанието си съдържа конкретни фактически и правни основания по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК. Съдът приема, че при издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила.

Съдът приема, че оспореният административен акт съответства и на материалния закон.

Условията и редът за подпомагане на земеделски стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване на опазването на околната среда по мярка 214 "АЕП" от ПРСР за периода 2007-2013 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, са регламентирани в Наредба № 11/06.04.2009 г. Съгласно чл. 7, ал. 1 и, ал. 2 от Наредба № 11/06.04.2009 г., агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината на подаване на заявлението за подпомагане, което през първата година на кандидатстване е и заявление за плащане, а през всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават заявление за плащане. Съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредба № 11/06.04.2009 г., агроекологичните дейности или направления, които се основават на площ (в т. ч. "биологично растениевъдство"), се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение.

Съгласно разпоредбата на чл.18, ал.3, т.3 от Наредба № 11/06.04.2009г., Държавен фонд "Земеделие" прекратява агроекологичния ангажимент и подпомаганите лица възстановяват получената финансова помощ по съответното направление съобразно разпоредбите на ал. 4, когато не са спазили изискванията на чл. 24, ал. 2.

Съгласно чл. 24, ал. 2 от Наредба № 11/06.04.2009г. одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления по чл. 2, ал. 1, т. 1, буква "а", т. 2, 3, 4 може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по

съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент.

Безспорно е от доказателствата по делото, в това число и от СТЕ, че за кампания 2011г., която е втора по мярката, жалбоподателят е заявил площи, които са под законовия минимум съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от Наредба № 11/06.04.2009г. Видно е и от самото му заявление за подпомагане от 13.05.2011г., че [фирма] – [населено място] за кампания 2011 г. е заявило площи в общ размер -102,88 ха, при положение, че с уведомително писмо изх. № 01-2600/8418 от 17.11.2010г., са одобрени завените от него площи за 2010г. с площ 333.74 ха /общо 53 БЗС подробно индивидуализирани/. Припокриването е в размер на 82,12 ха, което представлява 24,6 % от първоначално заявената площ по заявлението на „Т. К. 2007“.

Съдът намира за ирелевантно за спора позоваването от страна на жалбоподателя на Уведомително писмо изх. № 01-2600/638/23.01.2012г. на зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с което е одобрено прехвърлянето на площи по заявление за подпомагане за 2011г. към УРН 214004 на Н. Г. К. по някои схеми и мерки, в това число и по мярка 214 „Агроекологични плащания“ – АЕП. Това е така, тъй като към момента на подаване на заявлението за одобрение за участие по мярка 214 „Агроекологични плащания“, жалбоподателят е подписал декларация, че е запознат с правилата и изискванията на схемите за подпомагане по директни плащания на площ, като сред тези изисквания са по чл.24, ал.1 и ал.2 от Наредба № 11/06.04.2009г. - агроекологичните дейности или направления, които се основават на площ, да се извършват върху едни и същи площи за едни и същи блокове на земеделското стопанство в петгодишен период от поемане на агроекологичното задължение, както и че одобрената площ за извършване на агроекологични дейности или направления може да бъде намалена с не повече от 10 %, като всяка година поне 90 % от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент. Ето защо, съдът не кредитира извода на вещото лице в частта му, че разликите между заявените през 2010 г. площи и номера на БЗС, и тези през 2011г. от дружеството, заявени и обработвани реално от земеделски производител Н. К., водят до извода, че в този случай припокриването на площите е в размер на 95,59 % от първоначално заявената площ.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспореният акт, е законосъобразен и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на ответника, на основание чл.143, ал.4 от АПК жалбоподателят дължи заплащане на разноските по делото. Съдът определя, че дължимото юрисконсултско възнаграждение, изчислено по реда на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е в размер на 500 лв., които жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] – [населено място], представляваното от управителя Н. Г. К. срещу Уведомително писмо с изх.№ 01-2600/24447/21.06.2018г. на зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с което на [фирма] – [населено място] е

прекратен агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ за програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 – 2013г., направление „Биологично растениевъдство“ за кампания 2011г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Ч., [улица], представлявано от управителя Н. Г. К., да заплати на Държавен фонд "Земеделие" [населено място] направените по делото разноски, в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото, пред Върховния Административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: